

Nezabudice

Den první Údolím zlatých úhořů

Pěší túra z Křivoklátku do Skryj (celkem 15,7 – 18,5 km).

Popis trasy:

Z Křivoklátku, ŽST (trať č. 174 Rakovník – Beroun), po pěší KČT **6053** na rozcestí u mostu v Roztokách **2,5**. Dále po pěší KČT **0001**: Nezabudický mlýn **6,5** – Nezabudice **7,5** – V Potocích, rozcestí **8,5**. Dále podél proudu potoka k hostinci U Rozvědčika **9,5**. Dále po silnici proti proudu řeky kolem Čertovy skály k rozcestí u bývalého Kouřimského přivozu **12**. Dále po pěší KČT **0001** k mostu přes řeku Berounku v Luhu u Skryj **15,5**. Dále podle zvoleného ubytování:

- 1) Vodácké tábořiště Ahoj, Skryje. Po místní komunikaci od mostu po pravém břehu řeky proti proudu řeky do kempu Ahoj **16**.
- 2) Penzion Trilobit, Škola v přírodě, Skryje. Po pěší KČT **0001** do Skryj **16,5**.
- 3) Chata Pohoda. Po pěší KČT **3075** do chatové osady u mostu na levém břehu řeky **15,7**.
- 4) Rekreační zařízení města Rakovníka. Po pěší KČT **0001** do Skryj. **16,5**. Dále po místní komunikaci jihozápadně do RZ města Rakovníka **17,5**.
- 3) Camping Na Slapnici. Po pěší KČT **0001** přes Skryje do kempu Slapnice **18,5**.
- 4) Zotavovna Šlovice. Po pěší KČT **3075** do Šlovic **18**. Dále po místní komunikaci vlevo před vsí do zotavovny **18,5**.

Ubytování:

Chata Pohoda, u skryjského mostu, telefon: 311 512 018
Rekreační zařízení města Rakovníka, Skryje, telefon: 724 366 919
Zotavovna Šlovice, Šlovice 146, telefon: 313 550 114
Penzion Trilobit, Skryje 48, telefon: 313 553 042, 737 545 190
Camping Na Slapnici, Skryje, telefon: 313 553 032, 736 777 339
Vodácké tábořiště Ahoj, Skryje, telefon: 723 492 625
Škola v přírodě, Skryje, telefon: 313 550 224

Podrobnější informace o ubytovacích zařízeních ve Skryjích a okolí a dalších ubytovacích zařízeních na Křivoklátsku najdete na internetových stránkách www.Rakovnicko.info.

Občerstvení, jídlo:

Hostinec U Rozvědčika, Nezabudice (u řeky)
Občerstvení U Vydry, Skryje (tábořiště Ahoj)
Restaurace penzionu Trilobit, Skryje

Nezabudický mlýn

Vzpomínky na Nezabudický mlýn, „bílý jako mouka, co se v něm mlela,“ mlýn, o kterém v dětství bájil, že v něm čerti Pacufráci za temných nocí hrají pekelný mariáš, byly pro Pavla velkou posilou ve vážné nemoci, již v posledních letech života trpěl. „Nejvíc jsem myslel na Křivoklátsko. Na Nezabudický mlýn a jeho stálé světýlko, které tam zářilo pro pytláky i pro četníky. Když jsem pomalu umíral, viděl jsem především řeku, která v mém životě znamenala nejvíc, a kterou jsem měl rád.“ Proti mlýnu u jezu chytával ryby, tady s tatínkem a převozníkem Proškem lovil parmy, které měly tělo jako krásná stříbrná letadla na dálkových

tratích, tady potkal za bouřlivého poledne zlaté úhoře, na které čekal celé roky. „Zdvihli se ze dna jako stáda antilop. Vždycky našli mou návnadu a brali ji okamžitě jako slepice.“ V povídce Zlatí úhoři zapsal také historku o šestikilovém úhoři, kterého kdysi chytil nezabudický mlynář Čech. „Dal ho do necek na paření prasat a lidé z vesnice se na něj jezdili dívat jak na anakundu do cirkusu.“ Z rodu mlynářů Čechů byl inženýr Jaroslav Čech z vily ve Strání nad mlýnem, král rybářů Křivoklátska, na nějž Pavel vzpomínal v povídce Potok pana inženýra.

Údolí Skřivánského potoka

Nezabudice

V Nezabudicích se narodil voják, legionář a rozvědčík Jaroslav Franěk (1897-1943). Bezvadný chlap, napsal o něm Ota Pavel v povídce Malý pstruh. „Býval rozvědčíkem v Indočíně, v Anamu. Když se vrátil, tak tu na rozcestí šedivých silnic pod Nezabudicemi postavil dřevěný stánek s pivem, rumem a žlutou limonádou a nazval jej Anamo.“ To bylo v roce 1931. O tři roky později otevřel o kus dál, při ústí Skřivánského potoka do řeky Berounky, výletní hostinec U Rozvědčika. Za druhé světové války byl Franěk zatčen nacisty a za účást v odboji roku 1943 popraven v Berlíně.

V Nezabudicích je pohřben převozník Karel Prošek.

Hostinec U Rozvědčika

Hostinec U Rozvědčika byl první místem na Křivoklátsku, kam Ota Pavel s rodiči a bratry jezdili na letní byt. Pobyli tu však jen dvě léta. „Nebylo to ono,“ vysvětluje Pavel v povídce Smrt krásných srnců. „V sobotu a v neděli tam byl kravál. Přijely spousty trempiků, čundráků, vandráků a kovbojičků a z tiché hospůdky udělali peklo hodné Západu. Po jedné takové bouřlivé noci byl tatínek donucen najít selskou chalupu. A tak nás naložil na škuner a plul k domečku pod Bránovem, kde se říkalo v Luhu.“

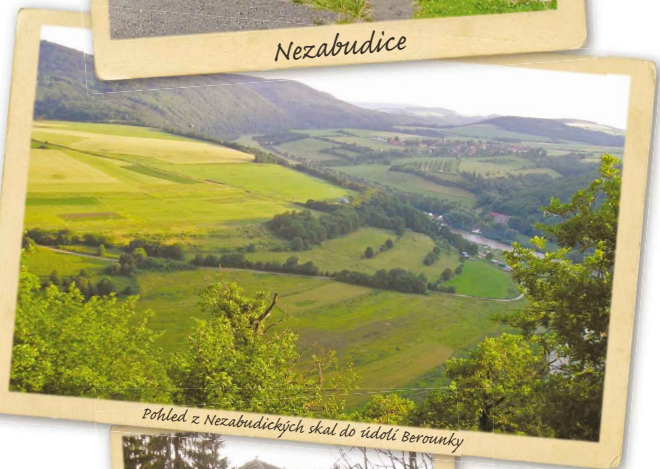
Berounka u Skryj

Údolí Skřivánského potoka

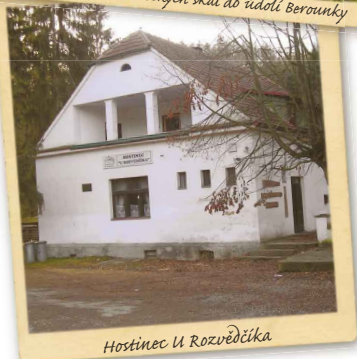
V hlubokém údolí Skřivánského potoka, krásného „jako náhrdelník z perel, anebo členka z diamantů“, který se při hostinci U Rozvědčika vlevá do řeky Berounky, prožil Ota Pavel snad nejvíce příjemných chvil ve svém životě, alespoň tak o tom psal v dopise bratru Hugovi v roce 1967. „Nevím, čím to je, ale když jsem šel s prutem údolím, to mi bylo vždycky nejlépe.“ Ve Skřivánském potoce poblíž hájovny Gypsárny (1 km z rozcestí V Potocích po pěší KČT **1004**), chytil svého prvního pstruha, kterého donesl statečně paní Fraňkové z hostince U Rozvědčika, které fašisti odvedli muže.

Čertova skála

„Žili tam v tom kraji krásní lidé,“ začíná odstavec povídky Smrt krásných srnců o tuláku Bambasovi, který chytil ryby pod Čertovou skálou. „Jeho život mě okouzloval a ještě v pozdějších letech, kdy si jiní přáli být spisovatelé nebo letci, přál jsem si být Bambasem,“ napsal Pavel. Bambas od jara do zimy nepracoval, v zimě málo, spal v polorozbořené chatce, přikrýval se opelichanou kůží z jelena a uměl fantasticky chytat ryby všemi dovolenými a hlavně nedovolenými způsoby. „Maminka mě s Bambasem nerada viděla, bála se, že mě zkazí. Bohužel se mu to nepovedlo.“ Čertova skála má podle pověsti jméno podle čerta Kramperáka, který z ní lámal kámen na stavbu mostu přes řeku Berounku. Pověst zmiňuje také Ota Pavel a přidává ještě druhou verzi, podle níž dala skále název příhoda myslivce, který o skálu zakopl a přitom mu z kapsy vypadla a vyřila se láhev čerta.

Pohled z Nezabudických skal do údolí Berounky

Hostinec U Rozvědčika